

Marek Gedl

Zbrojewsko, pow. Kłobuck

Informator Archeologiczny : badania 2, 92-93

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ZBROJEWSKO, pow. Kłobuck

Konserwator Zabytków Archeologicznych na województwo katowickie

Badania prowadził doc.dr Marek Gedl. Finansował WKZ w Katowicach. Drugi sezon badań. Cmentarzysko z III i IV okresu epoki brązu /kultura Łużycka/.

Kontynuowano prace badawcze na stanowisku 3, położonym na wzniesieniu piaszczystym zwanym "Grobelki". Wykopy skoncentrowano w północnej i zachodniej części stanowiska. Zbadano łącznie 62 groby kultury Łużyckiej /nr 212-273/. W większości były to pochówki datowane w przybliżeniu na V okres epoki brązu, należące do młodszej fazy użytkowania omentarzyska. Groby, zarówno szkieletowe jak i ciałopalne jamowe, niemal z reguły miały nieźle zachowane konstrukcje kamienne /podłużne bruki nakrywające jamę grobową, obstawioną dodatkowo kamieniami/. Bruki zbudowane niekiedy z kilku warstw otoczków granitowych, sorientowane były z reguły wzdłuż osi północ-południe, z pewnym odchyleniem ku północnemu zachodowi i południowemu wschodowi. W owalnych lub czworobocznych jamach grobowych znajdowano bądź to spalone kości rozrzucone na dnie jamy, bądź to bardzo słabo zachowane resztki niespalonego szkieletu, /resztki kości czaszki, zębów lub tylko blaszek szliwa zębów/. W większości z grobów szkieletowych nie zachowały się żadne pozostałości szkieletu. O obecności ciała zmarłego w grobie świadczą rozmiary jamy grobowej i rozmieszczenie wyposażenia, zwłaszcza wyrobów metalowych. Zarówno groby ciałopalne jak i szkieletowe wyposażone były głównie w ceramikę. Odkryte groby należą do klasycznej fazy podgrupy częstochowsko-gliwickiej grupy górnośląsko-małopolskiej.

Zbadano także szereg pochówków ciałopalnych popielnicowych i jamowych, salicyowanych do starszej fazy użytkowania cmentarsy-ka i datowanych w przybliżeniu na III okres epoki brązu. Groby te zazwyczaj nie miały wyraźnych konstrukcji kamiennych, sakła-dane były w małych jamach i wyposażone zazwyczaj w pojedyncze naczynia. Zaobserwowano, że groby starszej fazy zostały w wielu wypadkach zniszczone lub uszkodzone podczas zakładania grobów fazy młodszej.

ZARZĘCIE DUŻY, pow. Opoczno

Państw. Museum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadził dr Jacek Miśkiewicz. Finansowało PMA w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Cmentarsko z IV okresu epoki brązu /kultura łużycka/.

W czasie od 13.VI do 14.VII prowadzono wstępne badania rozpoznawcze na zniszczonym cmentarsku ludności kultury łu-życkiej w Zarzęcinie Dużym, pow.Opoczno. Badane cmentarsko znajduje się na kulminacji piaszczystego tarasu Pilicy, ok. 100 m na północ od ostatnich zabudowań wsi Zarzęcin Duży, po obu stronach traktu łączącego wieś z brodem na rzece.

Przebadano ok. 4,5 ara powierzchni cmentarsyeka, odkrywa-jąc łącznie 38 obiektów, w tym 23 groby popielnicowe, 12 grobów jamowych oraz 3 skupiska przepalonych kości ludzkich. Silnie zniszczone, groby popielnicowe występowały w czystym piasku na głębokościach od 30 do ok.50 cm licząc od obecnego poziomu ziemi. Większość tego typu grobów składała się z jednego naczynia-popiel-